

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คณะผู้เขียน

สุระ ตานาหงษ์ ศ.บ., กศ.ม.

พิศมัย อิ่มนวล ศ.บ.

ฉัตรวิภา โขชัยฤติกุล ศ.บ., ศ.ม.

คณะผู้ตรวจ

พรนิรมัย วิทสิธรรมการ ศ.ม. (ศึกษานิเทศ), ศ.ม., บัณฑิต

สุวิภา อุมการประเสริฐ ศ.บ., กศ.ม.

ลาวัณย์ โชติการ ศ.บ., ศ.ม.

ทีมบรรณาธิการ

ปิธกษา อ่ำประสิทธิ์ ศ.บ., ศ.ม.

อนุสิริ วิเศษพัฒน์ (ศึกษานิเทศ)

พูนศิริพันธุ์ สดากอง ศ.บ.

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด

วัฒนาพานิช สารานุกรม

๒๕๖-๒๕๖๑ ฉบับปรับปรุง นวนิยายสารานุกรม เสตพรรณสาร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทร. ๐๒-๒๕๒๓ ๙๙๙๙ • ๐๒-๒๕๒๓ ๕๕๕๕-๖๖ FAX ๐๒-๒๕๒๓ ๖๕๕๕ • ๐๒-๒๕๒๓ ๖๕๕๕

email: info@wpp.co.th

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน พลิกการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ชุดนี้จัดทำขึ้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มีเป้าหมายให้นักเรียนและครูผู้สอนใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น และสาระการเรียนรู้แกนกลางที่หลักสูตรกำหนด พัฒนาให้นักเรียนได้มีประสบการณ์สำคัญ ทั้งด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันดีประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างมีความสุข

ในการจัดทำหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน พลิกการใช้ภาษาไทยชุดนี้ คณะผู้จัดทำซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาและการพัฒนาการเรียนรู้ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ อย่างลึกซึ้ง ทั้งด้านวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันดีประสงค์ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น สาระการเรียนรู้แกนกลาง แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วจึงนำองค์ความรู้ที่ได้มาออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนตามหลักสูตร

การเสนอเนื้อหา กิจกรรม และองค์ประกอบอื่น ๆ ในหนังสือเรียนชุดนี้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงศักยภาพของนักเรียน อันการเรียนรู้และองค์ความรู้บนพื้นฐานของการบูรณาการแนวคิดทางการเรียนรู้อย่างหลากหลาย จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ อันได้แก่นักเรียนข้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้พัฒนาการคิด และพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองของนักเรียน อันจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จึงขอเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน พลิกการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ชุดนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำ

หนังสือเรียน ราชบัณฑิตยสถาน หลักสูตรใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ได้ออกแบบ
เป็นหน่วยการเรียนรู้ แต่หน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย

๑. ตัวชี้วัดขั้นต้น ระบุตัวชี้วัดซึ่งเป็นเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหา
ในหน่วยการเรียนรู้

๒. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการรวบรวมเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาจัด
ระเบียบแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาให้สมบูรณ์การเรียนรู้ขึ้น ๆ

๓. ประโยชน์จากการเรียนรู้ นำเสนอไว้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้และทักษะจาก
การเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. ขวณคิด ขวณตอบ เป็นคำถามหรือสถานการณ์ที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด
ต้องการที่จะคิดหาคำตอบ

๕. เนื้อหา ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดขั้นต้น และสาระการเรียนรู้แกนกลาง

๖. ความรู้เสริม/เกื้อหนุนความรู้ เป็นความรู้เพื่อเพิ่มพูนให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

๗. แหล่งสืบค้นข้อมูล เป็นแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ สภาที่ บุคคล
เพื่อให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้าเนื้อหาที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

๘. กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเมื่อจบเนื้อหาในแต่ละช่วง และพอจบ
เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ
ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เหมาะสมกับวัย สะท้อนในการปฏิบัติ กระตุ้นให้นักเรียนได้คิด และส่งเสริม
การศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม

๙. สรุป ได้สรุปเนื้อหาไว้หลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนทบทวนความรู้หรือการเรียนรู้กว้าง ๆ
อย่างรวบรัด

๑๐. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นข้อเสนอแนะให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
การวางแผน และการแก้ปัญหาของนักเรียน

๑๑. โครงงาน เป็นการให้นักเรียนปฏิบัติโครงงาน โดยเสนอแนะหัวข้อโครงงานและ
แนวทางการปฏิบัติ

๑๒. การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่เสนอแนะให้นักเรียนได้นำความรู้
ทักษะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑๓. คำถามชวน เป็นคำถามที่ชวนหาคำตอบหรือการเรียนรู้ของนักเรียน

๑๔. บรรณานุกรม เป็นรายชื่อหนังสือ เอกสาร เว็บไซต์ ที่ใช้ประกอบการเรียน

๑๕. คำศัพท์ เป็นคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหา ซึ่งใช้ลักษณะตัวอักษรให้แตกต่างจาก
ตัวอื่นและน่าดึงดูดเรียงตามลำดับตัวอักษรและอธิบายความหมาย

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ การสะกดคำ.....๑

❖ ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๑

❖ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้.....๑

❖ ประโยชน์จากการเรียนรู้.....๑

❖ ขวณคิด ขวณตอบ.....๑

 ✎ การสะกดคำและการแจกลูก ๑

 ✎ มาตราตัวสะกด.....๕

 ๑. ตัวสะกดตรงตามกฎ.....๖

 ๒. ตัวสะกดไม่ตรงตามกฎ.....๗

 ✎ การฝึกอักษร.....๑๐

 ๑. การฝึกอักษรสูง.....๑๐

 ๒. การฝึกอักษรกลาง.....๑๑

 ๓. การฝึกอักษรต่ำ.....๑๒

 ✎ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ.....๑๓

 ๑. คำควบกล้ำ.....๑๔

 ๒. คำควบกล้ำแท้.....๑๕

 ✎ คำที่มีอักษรซ้ำ.....๑๖

 ✎ คำที่ประสมสระ.....๑๗

 และคำที่ไม่ประสมสระ.....๑๗

 ๑. คำที่ประสมสระ.....๑๗

 ๒. คำที่ไม่ประสมสระ.....๑๗

 ✎ คำที่มี ฤ ฦ.....๑๘

 ✎ คำที่มี ใ ึ ื ัน ปร.....๒๐

 ✎ คำที่มี ี ื าว (ร ทัฬ).....๒๒

 ✎ คำที่มีตัวกำกับ.....๒๓

 ✎ คำที่มีพยัญชนะ.....๒๕

 และสระที่ไม่ออกเสียง.....๒๕

 ✎ คำพ้อง.....๒๖

 ๑. คำพ้องรูป.....๒๗

 ๒. คำพ้องเสียง.....๒๘

❖ สรุป.....๒๙

❖ กิจกรรมบูรณาการ.....๓๐

 • กิจกรรมเสนอแนะ.....๓๐

 • โครงงาน.....๓๐

 • การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๓๑

 • คำถามชวน.....๓๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ชนิดของคำ.....๓๒

❖ ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๓๒

❖ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้.....๓๒

❖ ประโยชน์จากการเรียนรู้.....๓๒

❖ ขวณคิด ขวณตอบ.....๓๒

 ✎ คำนาม.....๓๓

 ✎ คำสรรพนาม.....๓๕

 ✎ คำกริยา.....๓๗

❖ สรุป.....๓๙

❖ กิจกรรมบูรณาการ.....๓๙

 • กิจกรรมเสนอแนะ.....๓๙

 • โครงงาน.....๔๐

 • การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๔๐

 • คำถามชวน.....๔๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยค..... ๔๑

❖ ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๔๑

❖ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้.....๔๑

❖ ประโยชน์จากการเรียนรู้.....๔๑

❖ ขวณคิด ขวณตอบ.....๔๑

✧	ประวัติของส่วนประกอบของประโยค.....๑๑
๑.	ประโยค.....๑๑
๒.	ส่วนประกอบของประโยค.....๑๓
✧	ประวัติของเครื่องหมาย.....๑๖
✧	สรุป.....๑๙
✧	กิจกรรมบูรณาการ.....๑๙
•	กิจกรรมแสนสนุก.....๑๙
•	โครงงาน.....๕๐
•	การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๕๐
•	คำถามชวน.....๕๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ การใช้พจนานุกรม ๔๑

✧	ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๕๑
✧	ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้.....๕๑
✧	ประโยคจากถ้อยคำ.....๕๑
✧	ชวนคิด ชวนตอบ.....๕๑
✧	ความหมายของพจนานุกรม.....๕๑
✧	การเรียงลำดับคำในพจนานุกรม.....๕๑
✧	การสังเกตความหมายของคำ.....๕๕
✧	ประวัติของพจนานุกรม.....๕๗
✧	สรุป.....๕๙
✧	กิจกรรมบูรณาการ.....๕๙
•	กิจกรรมแสนสนุก.....๕๙
•	โครงงาน.....๕๙
•	การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๕๙
•	คำถามชวน.....๕๙

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ คำคล้องจอง

	และคำขวัญ.....๖๐
✧	ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๖๐
✧	ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้.....๖๐
✧	ประโยคจากถ้อยคำ.....๖๐
✧	ชวนคิด ชวนตอบ.....๖๐

✧	คำคล้องจอง.....๖๑
•	ชนิดของคำคล้องจอง.....๖๑
✧	คำขวัญ.....๖๔
✧	การแต่งประโยค.....๖๕
๑.	คำขึ้นต้น.....๖๖
๒.	การแต่งกลอน.....๖๘
✧	สรุป.....๗๑
✧	กิจกรรมบูรณาการ.....๗๑
•	กิจกรรมแสนสนุก.....๗๑
•	โครงงาน.....๗๑
•	การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๗๑
•	คำถามชวน.....๗๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ๗๔

✧	ตัวชี้วัดขั้นต้น.....๗๔
✧	ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้.....๗๔
✧	ประโยคจากถ้อยคำ.....๗๔
✧	ชวนคิด ชวนตอบ.....๗๔
✧	ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น.....๗๕
๑.	ภาษาไทยมาตรฐาน.....๗๕
๒.	ภาษาไทยถิ่น.....๗๖
✧	เปรียบเทียบ.....๗๙
✧	เพลงกล่อมเด็ก.....๗๑
✧	สรุป.....๗๕
✧	กิจกรรมบูรณาการ.....๗๕
•	กิจกรรมแสนสนุก.....๗๕
•	โครงงาน.....๗๖
•	การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน.....๗๖
•	คำถามชวน.....๗๖
✧	บทเรียนภาษา.....๗๗
✧	คำศัพท์.....๗๘

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

การสะกดคำ

ตัวชี้วัดขั้นต้น

เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ท ๔.๑ (ป. ๓/๑)

ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้

ประโยคจากถ้อยคำ

อ่านและเขียนสะกดคำ เพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันถูกต้องตามความหมาย

ชวนคิด ชวนตอบ

คำที่อ่านว่า พาน นอกจากคำว่า พาน พาด แล้วยังมีคำอื่นอีกไหมนะ

การสะกดคำและการแจกลูก เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะต้องนำไปเป็นหลักเกณฑ์ในการอ่าน การเขียน และการประสมคำให้ถูกต้อง

การสะกดคำและการแจกลูก

การสะกดคำและการแจกลูก หมายถึง การอ่านหรือเขียนแยกพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด แล้วประสมเป็นคำ

จำวิธีอ่านสะกดคำและวิธีแจกลูก
กันได้ไหมคะ

จำได้ค่ะ เราอ่านหรือเขียนแยกเสียง
พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ
ตัวสะกด แล้วอ่านประสมเป็นคำค่ะ

อ่าน

พยัญชนะ = ด
สระ = -า
วรรณยุกต์ = ˊ
ตัวสะกด = น

อ่านสะกดคำ

= ดอ-อา-นอ-ดาน-ไม้เอก = ด่าน

ส่วนคำ ๒ พยางค์ เราแยกอ่านสะกดทีละพยางค์
แล้วนำมารวมกันทีหลังใช้ไหมคะ

ใช่ค่ะ มาก

ท้องฟ้า

ท้อง

พยัญชนะ = ท
สระ = -อ
วรรณยุกต์ = ˊ
ตัวสะกด = ง

อ่านสะกดคำ

= ทอ-ออ-งอ-ทอง-ไม้โท = ท้อง

ฟ้า

พยัญชนะ = ฟ
สระ = -า
วรรณยุกต์ = ˊ
ตัวสะกด = -

อ่านสะกดคำ

= ฟอ-อา-ฟา-ไม้โท = ฟ้า

ท้องฟ้า

อ่านเป็นคำได้ว่า

ท้องฟ้า

คำที่มากกว่า ๒ พยางค์ เราจะใช้วิธี
อ่านสะกดคำและแจกลูกเหมือนคำ ๒ พยางค์
คือ อ่านสะกดทีละพยางค์นะคะ

การอ่านสะกดคำ จะอ่านแยกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และ
ตัวสะกด แล้วจึงอ่านประสมเป็นคำ

ฝึกอ่าน ฝึกเขียน

อ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่กำหนดให้

ป่วง ตัว เบี้ยก เตี้ยว
เข็มทิศ เยื่อไม้ ครั้นแครง เทคโนโลยี

ฝึกอ่านคำเหล่านี้กันหน่อยนะครับ

ก๊อก

ค้อน

จิ้งจก

โคมไฟ

ระนาด

นกหวีด

หุ่นยนต์

หนังสือ

กระต่าย

นาฬิกา

โทรศัพท์

คอมพิวเตอร์

มาตราตัวสะกด

พยางค์และคำประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด แต่บางพยางค์และบางคำอาจมีตัวสะกดหรือไม่ก็ได้

ตัวสะกดคืออะไร ใครรู้บ้างครับ

ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่อยู่หลังสระและอยู่ท้ายคำซึ่งประสมกับสระนั้นแล้วออกเสียงเป็นพวก ๆ ตามเสียงสะกด ซึ่งจัดเป็นมาตราหรือแม่ ได้แก่ เสียงแม่ก กง กด กน กบ กม เกย เกอว เช่น ขาว มี ว เป็นตัวสะกดในแม่เกอว ดิน มี น เป็นตัวสะกดในแม่กง

ตัวสะกดแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ตัวสะกดตรงตามมาตราและตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราครับ

๑. ตัวสะกดตรงตามมาตรา

ตัวสะกดตรงตามมาตรา คือ ตัวสะกดที่เป็นตัวพยัญชนะเดียวกับชื่อมาตรา ซึ่งมีทั้งหมด ๘ มาตรา หรือ ๘ แม่ คือ

แม่ก	มี	ก	เป็นตัวสะกด	เช่น	โลก เอก
แม่ง	มี	ง	เป็นตัวสะกด	เช่น	โค้ง รุ่ง
แม่ด	มี	ด	เป็นตัวสะกด	เช่น	จด ทอด
แม่ณ	มี	ณ	เป็นตัวสะกด	เช่น	รุ่น หมอน
แม่บ	มี	บ	เป็นตัวสะกด	เช่น	เก็บ จับ
แม่ม	มี	ม	เป็นตัวสะกด	เช่น	ถาม ผม
แม่ย	มี	ย	เป็นตัวสะกด	เช่น	เคย ลอย
แม่เอ	มี	ว	เป็นตัวสะกด	เช่น	ข่าว แห้ว

แล้วคำที่ไม่มีตัวสะกด เช่น ตา ตี จู
จะอยู่ในมาตราตัวสะกดอะไรละ

คำที่ไม่มีตัวสะกดจัดอยู่ในมาตราแม่ ก กา ละ

เกร็ดความรู้

ปัจจุบันพยัญชนะ ข ค ฌ ฦ ฝ อ ฮ ไม่นิยมใช้เป็นตัวสะกด

๒. ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ ตัวสะกดที่ไม่ใช่พยัญชนะเดียวกับชื่อมาตราตัวสะกด แต่ออกเสียงสะกดตามมาตรานั้น ซึ่งมีทั้งหมด ๔ มาตรา หรือ ๔ แม่ คือ

แม่กก ใช้ ข ค ฌ เป็นตัวสะกด เช่น

เลข ไรด เมฆ

แม่กด ใช้ จ ช ฌ ฎ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ
ษ ส เป็นตัวสะกด เช่น

ปัจจัย ปราชญ์ ก๊าซ กฏ ปราบฏ อัฐ คุฏ พัฒนา
เขต โอสด บาท อวฐ เพศ พืช ทาส

คำที่สะกดด้วย ตี จู ฆ ก็อยู่ในแม่กค ด้วยนะ
เช่น ชาติ เหตุ สามารถ

แม่กน ใช้ ญ ณ ร ล ห เป็นตัวสะกด เช่น

ชำนาญ ประมาณ กร ผล ภาพ

แม่กย ใช้ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด เช่น

อุป ภาพ การฟ ลาย

ฝึกสมอง ลองคิด

อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วบอกว่าเป็นคำในมาตราตัวสะกดใด และเป็นตัวสะกดตรงตามมาตราหรือไม่ตรงตามมาตรา

เลี้ยว	ปาก	ขวาง	บาป	โบสถ์
กลม	ผลาญ	ธาตุ	พลาย	โชน
ภาค	โกลา	เจ็บ	เมียด	พร

การผันอักษร

การผันอักษร คือ การเปลี่ยนเสียงพยัญชนะในคำให้สูงหรือต่ำตามวรรณยุกต์ ซึ่งจะทำให้คำมีความหมายแตกต่างกัน

ปา ป่า ป้า ปิ๊ ป๊า
นา - น้ำ น้า -

ฝึกผันอักษรอยู่หรือครับ

วิธีผันอักษร เราต้องรู้จักอักษร

๓ หมู่หรือไตรยางศ์ก่อน เพราะเราต้องใช้อักษร ๓ หมู่และวรรณยุกต์เป็นตัวกำหนดระดับเสียงสูงต่ำของคำ ทำให้คำมีความหมายแตกต่างกัน

เกร็ดความรู้

การผันอักษรบางทีเรียกว่า การผันวรรณยุกต์

บทวนอักษร ๓ หมู่หรือไตรยางศ์กันหน่อยครับ

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว ➡ ข ช ฉ ฐ ถ ผ
ฝ ศ ษ ส ห

อักษรกลาง มี ๑๔ ตัว ➡ ก จ ฉ ฎ ฏ ค ต
บ ป อ

อักษรต่ำ มี ๒๔ ตัว ➡ ด ต ถ ง ช ซ
ณ ญ ฑ ณ ท
ธ น พ ฟ ภ ม
ย ร ล ว ห ฮ

เรารู้จักการผันอักษรเพิ่มเติมนะไหมครับ

๑. การผันอักษรสูง

อักษรสูงที่สะกดด้วย จ ฦ ฦ ย และ ว ผันได้ ๓ เสียง พันเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หาง	–	हां	हाँ	–	हां
ชม	–	ชَمْ	ชั่ม	–	ชม
สิว	–	สิว	สิว	–	สิว

อักษรสูงที่สะกดด้วย ก ด และ บ ผันได้ ๒ เสียง พันเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ฝึก	–	ฝึก	ฝึก	–	–
ชวด	–	ชวด	ชั่วด	–	–
หุบ	–	หุบ	หุบ	–	–

เกร็ดความรู้

คำที่สะกดด้วย จ ฦ ฦ ย และ ว เรียกว่า คำปับ

คำที่สะกดด้วย ก ด บ เรียกว่า คำตาย

จำง่าย ๆ ว่า คำปับสะกดด้วยแม่กง กน กม เกย เกอว

คำตายสะกดด้วยแม่กกา กค กบ

เรามารู้จักการผันอักษรเพิ่มเติมหน่อยนะครับ

๒. การผันอักษรกลาง

อักษรกลางที่สะกดด้วย จ ฦ ฦ ย และ ว ผันได้ ๕ เสียง พันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท ผันด้วยไม้ตรี เป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
บาน	บาน	บ้าน	บ้าน	บ้าน	บ้าน
ตม	ตม	ตَمْ	ตัม	ติม	ตัม
ปุย	ปุย	ปุย	ปุย	ปุย	ปุย

อักษรกลางที่สะกดด้วย ก ด และ บ ผันได้ ๔ เสียง พันเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงโท ผันด้วยไม้ตรี เป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้จัตวา เป็นเสียงจัตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
เปี้ยก	–	เปี้ยก	เปี้ยก	เปี้ยก	เปี้ยก
จอต	–	จอต	จอต	จอต	จอต
โอบ	–	โอบ	โอบ	โอบ	โอบ

สังเกตให้ดีนะจ๊ะ อักษรกลางที่มีรูปวรรณยุกต์จะมีรูปและเสียงตรงกัน

เรามาดูการผันอักษรตัวกันก่อนนะครับ

๓. การผันอักษรต่ำ

อักษรต่ำที่สะกดด้วย ก น ญ และ ว ผันได้ ๓ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันด้วยไม้เอก เป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงตรี เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จิตวา
โค้ง	โค่ง	—	ค่อง	คั๊ง	—
ถม	ทม	—	ต่ม	ตัม	—
ราว	รว	—	ร่ว	ร้าว	—

อักษรต่ำที่สะกดด้วย ก ด บ ผันได้ ๓ เสียง แบ่งได้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

– ประสมสระเสียงสั้น ฟันเสียงเป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้เอกเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้จิตวา เป็นเสียงจิตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จิตวา
ลูก	—	—	ลู้ก	ลูก	ลู้ก
คิด	—	—	คึด	คิด	คึด
ทึบ	—	—	ทึบ	ทึบ	ทึบ

– ประสมด้วยสระเสียงยาว ฟันเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยไม้โท เป็นเสียงตรี ผันด้วยไม้จิตวา เป็นเสียงจิตวา เช่น

คำ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จิตวา
ยาก	—	—	ยาก	ย้าก	ย้าก
พูด	—	—	พูด	พู้ด	พู้ด
เทียบ	—	—	เทียบ	เทียบ	เทียบ

อักษรต่ำที่สะกดด้วย ก ด บ ประสมด้วยสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว แม้จะผันได้ ๓ เสียงเท่ากัน แต่มีฟันเสียงต่างกันนะจ๊ะ

ฝึกผันอักษร

อ่านออกเสียงคำ และฝึกผันอักษรต่ำที่กำหนดให้

กม	แนว	จิต	ควบ
เจียน	เสก	เนิน	โมก

คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ จ ล ว ประสมด้วยสระและตัวสะกดเดียวกัน และออกเสียงควบกันเป็นพยางค์เดียวกัน

บางทีเรียกพยัญชนะควบกล้ำว่า อักษรควบ หรือคำควบหรือคำควบกล้ำ ดูตัวอย่างคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำกันหน่อยนะจ๊ะ

กรุง	กลม	คลาน	จรูระ
ปลุก	ผลิ	เกวียน	ชวน
คว้น	คว่า	ตึ้ง	พริก

คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำหรืออักษรควบ หรือคำควบ หรือคำควบกล้ำ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ คำควบแท้และคำควบไม่แท้

บทวนคำควบกันหน่อยนะ

๑. คำควบแท้

คำควบแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน โดยมีพยัญชนะตัวที่ ๒ เป็น ร ล หรือ ว ประสมด้วยสระและตัวสะกดเดียวกัน เวลาอ่านจะอ่านออกเสียงควบพร้อมกัน เช่น

ร	ล	ว
กววด	กล่อม	กวาง
ขั้วม	ขลิบ	ขั้วญ
ครึม	คลุก	ขว้าง
ตรง	แปลก	ควาน
โปรด	แมล	ควั่น
พรม	พลอย	ควม

๒. คำควบไม่แท้

คำควบไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน โดยมีพยัญชนะตัวที่ ๒ เป็น ร ล เวลาอ่านจะออกเสียงเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

- ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว ไม่ออกเสียง

ร ควบ เช่น

จริง อ่านว่า จิง ไชรี อ่านว่า ไช้
เศรษฐี อ่านว่า เศด-ดี สรง อ่านว่า สง

- ออกเสียงเป็นเสียง ๒ เช่น

ทราบ อ่านว่า ซาบ หลุด อ่านว่า ซุด
แหวก อ่านว่า แวก พูทรา อ่านว่า พุด-ซา

คำที่มี พหฺ บางคำอ่านออกเสียงเป็นคำควบแท้ เพราะออกเสียง ร ควบ เช่น นิทรา อ่านว่า นิด-ทรา

ฝึกอ่าน ฝึกเขียน

อ่านออกเสียงคำควบที่กำหนดให้ แล้วบอกว่าคำใดเป็นอักษรควบแท้ คำใดเป็นอักษรควบไม่แท้

กรีดกรีด	ขั้วตา	เคร่งครัด	ตริงตรา
คลีคลาย	ปรับปรุง	กวัดแกว่ง	ทรวดทรง
ขลุ่ยขลุ่ย	แพรวพราว	เสแสร้ง	ตลาดเคลื่อน
กลั่นแกลั่น	ควาญช้าง	ปลดปล่อย	ชวนชวาย
สายสร้อย	ปราศรัย	หลุกหล่าน	สร้างซา

คำที่มีอักษรนำ

คำที่มีอักษรนำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน ประสมด้วยสระและตัวสะกดเดียวกัน เวลาอ่านบางคำมีพยางค์เดียวออกเสียงเหมือนมี ห นำ บางคำออกเสียงเป็น ๒ พยางค์

การอ่านคำที่มีอักษรนำแบ่งเป็นลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้ครับ

๑. คำที่มี อ นำ ย เป็นคำที่มีพยัญชนะ อ นำพยัญชนะ ย เวลาอ่านจะออกเสียงพยางค์เดียวเหมือนมี ห นำ ย ในภาษาไทยมีอยู่ ๔ คำ คือ

อ ย

อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. คำที่มี ห นำ เป็นคำที่มีพยัญชนะ ห นำอักษรต่ำ คือ ง ญ น ม ย ร ล ว เวลาอ่านจะออกเสียงพยางค์เดียว โดยอ่านตามพยัญชนะตัวหลัง ห และออกเสียงวรรณยุกต์ตามตัว ห เช่น

หงอน	ใหญ่	หมีบ	หมีอ
เหยือก	หรือ	เหล็ก	แหวน

หิวงญนมยรลว

๓. คำที่มี จ ด ฬ และ ส นำ เป็นคำที่มีพยัญชนะ จ ด ฬ หรือ ส นำอักษรต่ำ เวลาอ่านออกเสียงจะออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรกออกเสียงเป็น อะ กึ่งเสียง พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงเหมือนมี ห นำ และออกเสียงวรรณยุกต์ตามตัว ห เช่น

จ ม ร ว

จ นำ ม ร ว

จุมก	อ่านว่า	จะ-หมุก
จรวด	อ่านว่า	จะ-หรวด
จวก	อ่านว่า	จะ-หวัจ

ด ง ล ว

ด นำ ง ล ว

ดจิต	อ่านว่า	ตะ-หจิต
ดลิ่ง	อ่านว่า	ตะ-หลิ่ง
ดवाद	อ่านว่า	ตะ-หवाद

ผ ง น ย ล ว

ผ นำ ง น ย ล ว

ผงก	อ่านว่า	ผะ-หงก
ผแนก	อ่านว่า	ผะ-แหนก
ผเยอ	อ่านว่า	ผะ-เหยอ
ผลิต	อ่านว่า	ผะ-หลิต
ผวา	อ่านว่า	ผะ-หวา

ส ง น ม ย ล ว

ส นำ ง น ม ย ล ว

สจิต	อ่านว่า	สะ-หจิต
สนม	อ่านว่า	สะ-ทมม
สมิคร	อ่านว่า	สะ-ทมมิ
สยาม	อ่านว่า	สะ-ทมยาม
สลัก	อ่านว่า	สะ-หลัก
สว่าง	อ่านว่า	สะ-หวาง

ฝึกสมองลองคิด

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ฝึกอ่านคำที่มีอักษรนำที่กำหนดให้ แล้วนำมาแต่งเป็นคำคล้องจองสั้น ๆ

อย่า	หรรษา	หมวก	โหล
ตลก	ผลึก	จิตร	สลึง

คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่อ่านออกเสียง อะ อาจะมีรูปสระ -ะ หรือไม่มีก็ได้ หากออกเสียง อะ และมีรูปสระ -ะ เรียกว่า คำที่ประวิสรรชนีย์ ส่วนคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่มีรูปสระ -ะ เรียกว่า คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

มารู้จักคำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์กันหน่อยนะค่ะ

๑. คำที่ประวิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่มีรูปสระ -ะ ให้เห็นในคำ เวลาอ่านออกเสียง จะออกเสียง อะ เต็มเสียง เช่น

กะ	คะ	จะ	นะ	ละ	พระ
ประ	สระ	โลหะ	ตะวัน	มะเขือ	มะม่วง

๒. คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คือ คำที่ไม่มีรูปสระ -ะ ให้เห็นในคำ แต่เวลาอ่านออกเสียง เหมือว่ามีเสียง อะ อยู่ด้วย เสียง อะ จะเป็น อะ กึ่งเสียง เช่น

กมล	อ่านว่า	กะ-มล
เข่ง	อ่านว่า	ชะ-เข่ง
จวัล	อ่านว่า	จะ-วัน
ตลก	อ่านว่า	ตะ-หลก
ถ่ม	อ่านว่า	ทะ-หล่ม

แม้ว่าคำอ่านจะมีรูปสระ -ะ แต่ไม่ออกเสียง อะ เต็มเสียงนะค่ะ

ฝึกอ่านคำเหล่านี้กันหน่อยค่ะ

ระยะ	ทรม	เจริญ	กะแถม	ชนะ
นคร	ประดิษฐ์	สตาลค์	พระ	ถนอม
มะละกอ	ศิลปะ	ผง	พาหนะ	ปฏิบัติ

ฝึกสมอง ลองคิด

ยกตัวอย่างคำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ อย่างละ ๓ คำ แล้วอธิบายความหมาย

คำที่มี ฤ ฤ

คำที่มี ฤ ฤ คือ คำที่มี ฤ หรือตัว ฤ อยู่ในคำ เวลาอ่านออกเสียง จะแตกต่างกัน

ครูครับ ฤทธิ อ่านว่า ริด
ฤกษ์ อ่านว่า ริก
เราจะอ่านได้ถูกต้องอย่างไรครับ

เรามารู้จักคำที่มี ฤ ฤ กันหน่อยนะค่ะ

คำที่มี ฤ จะออกเสียงได้ ๓ แบบ ดังนี้

คำที่มี ฤ และออกเสียง เรอ มีเพียงคำเดียว คือ ฤกษ์ นะคะ

คำที่มี ฤ ในภาษาไทยมีใช้เพียงคำเดียว คือ ฤกษ์ อ่านว่า รือ-ลี

ฤ

ฝึกสมอง ลองคิด

ค้นคำอ่านของคำที่มี ฤ ฤ ตามคำที่กำหนดให้ ฝึกอ่านและหาความหมาย

ฤติ

ประพฤติ

พฤक्षा

ฤษี

ฤทัย

คำที่ใช้ บัน บรร

คำ บัน และ บรร เป็นคำที่อ่านออกเสียง บัน เหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน จึงต้องจดจำคำเหล่านี้ และนำไปใช้ให้ถูกต้อง

มาท่องจำคำที่ใช้ บัน กันเถอะครับ

บันดาลลงบันได
บันเร้งบันเท้งมี
บันโดยบันโยให้
บันทั้งถึงความหลัง
บันกวดเอาจดวัด
คำ "บัน" นั้นลงนะ

บันเท็กให้ดูจตติ
เสียงบันเลื้อสนั่นตัง
บันเหินไปจากรวงรัง
บันเดินน้มนอนบันตล
บันจวบจัดตักแต่งตน
ระวังปนกับ ร หัน

(หลักฐานภาษาไทย: กายี พงษ์ต่อ)

คำที่ออกเสียง บัน นอกเหนือจากคำกลอนนี้ จะใช้ บรร นะครับ เช่น บรรจง บรรทัด

คำว่า "บันยะบันยัง" ก็มีใช้ แต่ใช้เป็นภาษาพูดนะคะ

เกร็ดความรู้

คำที่ใช้ บัน ในปัจจุบันมีใช้บ่อยอยู่ ๕ คำ คือ บันดาล บันได บันเท็ก บันเทิง บันลือ

อ่านคำที่ใช้ บรร กั้นหน่อและควิบ

บรรจุ บรรดา บรรทม บรรเทา
บรรพต บรรยาย บรรลุ บรรเลง

ฝึกสมอง ลองคิด

แต่งประโยคสั้น ๆ ให้มีคำที่ใช้ บัน และ บรร อย่างละ ๒ ประโยค

คำที่ใช้ รร (ร หัน)

คำที่ใช้ รร (ร หัน) คือ คำที่มีพยัญชนะ ร เรียงติดกัน ๒ ตัว

รร เรียกว่า ร หัน คำที่ใช้ รร (ร หัน)
มีหลักการอ่านไม่เหมือนกันนะคะ

หลักการอ่านคำที่ใช้ รร

๑. อ่านออกเสียงเป็น อัน เมื่ออยู่หลังพยัญชนะต้นและไม่มีตัวสะกด เช่น

ขรรค์ อ่านว่า ขัน
ครรรค์ อ่านว่า คัน
สรรค์ อ่านว่า สัน
จรรยา อ่านว่า จัน-ยา
บรรเลง อ่านว่า บัน-เลง

๒. อ่านออกเสียงเป็นสระ อะ และเสียงตัวสะกด เมื่ออยู่หลังพยัญชนะต้นและมีตัวสะกด เช่น

กรรม อ่านว่า ก่า, กัม
บรรพ อ่านว่า บับ
พวรรณ อ่านว่า พัน
วรรณ อ่านว่า วัน
อรรธ อ่านว่า อัด

ฝึกคิด ฝึกอ่าน

ยกตัวอย่างคำที่มี รร (ร หัน) ที่อ่านออกเสียง อัน และที่อ่านออกเสียงสระ อะ และเสียงตัวสะกด โดยเขียนคำอ่าน อย่างละ ๒ คำ

คำที่มีตัวการันต์

คำที่มีตัวการันต์ คือ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (◌̣) กำกับไว้บนพยัญชนะหรือพยัญชนะและสระท้ายคำ เวลาอ่านออกเสียงจะไม่ออกเสียงพยัญชนะหรือพยัญชนะและสระที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (◌̣) กำกับอยู่

จำผมได้ไหมครับ เมื่อผมอยู่บนตัวอักษรตัวใด
เวลาอ่านจะไม่ออกเสียงตัวอักษรนั้นนะครับ

อ่านคำที่มีตัวการันต์กันหน่อยครับ

สังข์ องค์ ศิลป์ คัพพ์ สมบูรณ์
ศักดิ์สิทธิ์ เม้าพันธุ์ ยานต์ฤ์ เกียรติศักดิ์

เกร็ดความรู้

เครื่องหมาย – เรียกว่า เครื่องหมายทัณฑ์

ครูคะ จันท์ มี ี เป็นตัวกัณฑ์ แต่ทำไม่เสียงตัว ท หายไปคะ

ช่างสังเกตดีมากค่ะ คำว่า จันท์ มีพยัญชนะกัณฑ์ ๒ ตัว คือ ฑ์ ละ จึงไม่ออกเสียงตัว ท

คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว เป็นตัวกัณฑ์ เวลาอ่านจะไม่ออกเสียงตัวกัณฑ์ทั้ง ๒ ตัว เช่น

ลักษณะ	อ่านว่า	ลัก
ศาสตร์	อ่านว่า	สาด

เกร็ดความรู้

คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเป็นตัวกัณฑ์ จะวางเครื่องหมายทัณฑ์ (์) ไว้ที่พยัญชนะกัณฑ์ตัวสุดท้าย และมีบางคำที่วางเครื่องหมายนี้ที่พยัญชนะกัณฑ์ตัวแรก เช่น
สาสน์ อ่านว่า สาน
ซอเล็ก อ่านว่า ซือก

ฝึกสมอง ลองคิด

เติมตัวกัณฑ์จากคำที่กำหนดให้ อ่านออกเสียงแล้วแต่งเรื่องสั้น ๆ

อุโมงค์ _____ เหตุการณ์ _____ บริสุท _____ ภาพยนตร์ _____

คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง

คำบางคำในภาษาไทยจะไม่ออกเสียงพยัญชนะหรือสระบางตัวในคำแต่ไม่มีตัวกัณฑ์ติดอยู่ก็ตาม

คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียงมีวิธีสังเกตดังนี้ครับ

๑. คำที่มี ร หรือ ห อยู่กลางคำ จะไม่ออกเสียง ร หรือ ห นั้น เช่น

สามารถ	อ่านว่า	สา-มด
พราหมณ์	อ่านว่า	พราหม

๒. คำที่มี ร อยู่หลังตัวสะกด จะไม่ออกเสียง ร เช่น

บัตร	อ่านว่า	บัต
เมตร	อ่านว่า	เมต
เพชร	อ่านว่า	เพ็ด

๓. คำที่มีสระ ิ หรือสระ ุ กำกับตัวสะกด จะไม่ออกเสียงสระ ิ หรือสระ ุ นั้น เช่น

ชาติ	อ่านว่า	ชาด
ภาคภูมิ	อ่านว่า	พาก-พุม
เขต	อ่านว่า	เขต
เมรุ	อ่านว่า	เมง

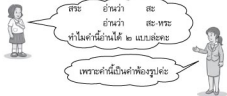
ฝึกสังเกตเสียงอ่าน

อ่านคำที่กำหนดให้ แล้วบอกพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง

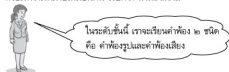
มิตร	จักร	วิจิตร	โกฏี
พรหม	บาตร	เนตร	ประวัติ

คำพ้อง

คำในภาษาไทยบางคำเขียนเหมือนกัน แต่อ่านออกเสียงต่างกัน บางคำเขียนต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกัน หรือบางคำเขียนต่างกัน อ่านออกเสียงต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน คำเหล่านี้ เรียกว่า **คำพ้อง**

คำพ้อง เป็นคำที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน คือ เขียนเหมือนกัน เรียกว่า **คำพ้องรูป** ออกเสียงเหมือนกัน เรียกว่า **คำพ้องเสียง** หรือมีความหมายเหมือนกัน เรียกว่า **คำพ้องความ**

๑. คำพ้องรูป

คำพ้องรูป คือ คำที่เขียนเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เช่น

วน อ่านว่า วน หมายถึง เวียนไปโดยรอบ
เช่น นักเรียนวิ่งวนรอบสนาม
อ่านว่า วะ-นะ หมายถึง ป่าไม้
เช่น โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่วนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

สาร อ่านว่า สาร หมายถึง จัดหมาย, ข้อความ, ข้าง, ข้าวที่สีแล้ว
เช่น สารฉบับนี้ถูกปิดผนึกอย่างดี
อ่านว่า สา-ระ หมายถึง แก่น, เนื้อแท้
เช่น เรื่องนี้ไม่มีสาระประโยชน์อะไรเลย

สมาธิ อ่านว่า สะ-หมาด หมายถึง ทำนองอย่างหนึ่ง
เช่น เขาชอบนั่งขัดสมาธิ
อ่านว่า สะ-มา-ธิ หมายถึง ความตั้งมั่นแห่งจิต
เช่น เด็กคนนี้มีสมาธิในการเรียนดีมาก

จำให้ได้ละครับ คำพ้องรูป
คือ คำที่เขียนเหมือนกัน

๒. คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เช่น

คำที่ออกเสียง กาน

กาล	หมายถึง	เวลา
กาฬ	หมายถึง	ดำ
กาญจน์	หมายถึง	ทอง

คำที่ออกเสียง นาด

นาด	หมายถึง	ทำให้เกิดเป็นรอยแผล
นาตร	หมายถึง	ภาษาที่พระเจ้าใช้รับอาหาร
		บดินคนบาด
บาท	หมายถึง	เท้า, มาตราเงินไทย

คำที่ออกเสียง ไม่

ไม่	หมายถึง	คำปฏิเสธความหมายของ
		คำที่อยู่ติดไป
ไหม้	หมายถึง	ติดเชื้อไฟ, ลุก, เมา

จำไว้ได้ละคะ คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน

ค้นหาคำ

๑. หากคำพ้องรูปและคำพ้องเสียง อย่างละ ๒ คำ แล้วแต่งประโยค โดยใช้คำนั้นให้ถูกต้องตามความหมาย
๒. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งนิทานสั้น ๆ โดยให้มีคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงอยู่ในนิทาน

แหล่งสืบค้นข้อมูล

นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าเรื่อง คำพ้อง ได้จากพจนานุกรม
นักเรียน ฉบับเฉลิมพระเกียรติ

สรุป

การเขียนเรื่อง การสะกดคำ ทำให้รู้จักมาตราตัวสะกด การผันอักษร คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฦ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ รร (ร หัน) คำที่มีตัวกาวันต์ คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง และคำพ้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้องตามความหมายที่ต้องการ

กิจกรรมบูรณาการ

กิจกรรมแสนแฉะ

๑. อ่านนิทานอีสปคนละ ๑ เรื่อง แล้วเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่พบในนิทานที่อ่าน
๒. ประดิษฐ์บัตรภาพคำที่มีอักษรควบและคำที่มีอักษรนำ ระบายสีให้สวยงาม แล้วเขียนคำศัพท์ไว้ด้านหลังภาพ นำไปใช้เล่นทายคำอักษรควบ อักษรนำ กับเพื่อนในเวลาว่าง
๓. ประดิษฐ์บัตรคำที่เป็นคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงได้ เพื่อไว้ฝึกหาคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงกับคำในบัตรคำนั้น

โครงการ

ทำโครงการรวบรวมคำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียงที่พบในชีวิตประจำวัน ทำเป็นสมุดคำอ่าน แล้วตกแต่งให้สวยงาม หรืออาจทำโครงการอื่นตามความสนใจ โดยให้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน

การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๑. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำจากหนังสือนิทาน ๒-๓ เล่มกับครู
๒. นักเรียนหาคำพ้องรูปและคำพ้องเสียงที่พบในหนังสือเรียน ๕-๑๐ คำ

คำอาภัพทจน

๑. “นก หรร ลบา ทาส” คำเหล่านี้เป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราทุกคำใช่หรือไม่ อย่างไร
๒. เหตุใด “จรรยา” จึงไม่เป็นอักษรนำ
๓. คำที่มี ฤ สามารถออกเสียงได้อย่างไรบ้าง
๔. “ธรรมดา กรรไกร” คำ ๒ คำนี้ออกเสียงเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
๕. คำพ้องรูปและคำพ้องเสียงมีลักษณะอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ